

Obisk pri babici in dedku

Alelie Camitan-Coronel
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila v Indoneziji.

Ernesto je v torbo dal še eno srnjco. Pogledal je po sobi. Kaj še mora vzeti? Na mizi je zagledal Mormonovo knjigo. Tega more sme pozabiti!

Bile so poletne počitnice. Ernestova družina je imela namen obiskati babico in dedka. Bil je zelo navdušen, ker bo videl stare starše.

Ko je Ernesto z družino prispel, ga je dedek močno objel. »Tako vesel sem, da si tu!«

»Pogrešala sva te!« Tudi babica se je nasmehnila in Ernesta objela.

»Današnji dan sem navdušeno pričakoval. Radi vaju obiščemo,« je rekel Ernesto.

»Pojdimo noter,« je rekel dedek. »Babica bo pripravila vse vaše najljubše jedi.«

Ernesto je z babico in dedkom šel v hišo. Tako navdušen je bil, da bo z njima preživel čas.

Naslednje jutro se je Ernesto prebudil ob vonju riža, ki se je kuhala. Mamo in babico je našel zaposleni v kuhinji. Obe je poljubil na lici. Potem je stekel na dvorišče.

Oče in dedek sta sedela zunaj in se pogovarjala in pila iz skodelic.

»Dobro jutro! Bi pravi čaj?« Dedek je Ernestu ponudil skodelico.

Ernesto je pogledal skodelico pravega čaja in nato dedka. Hotel je povedati, kaj se je naučil v Osnovni. »Ne, hvala dedek,« je rekel. »V svoji cerkvi sem izvedel, da čaj, kava in tobak niso dobri za naše telo. Rad bi upošteval, kar želi Jezus.«

Očka se je nasmehnil. »Naša družina je poslušna Besedi modrosti, toda dedek verjame nekaj drugega in to je v redu.«

ILUSTRIRALA: MELISSA MANWILL KASHIWAGI

»Hvala, ker si povedal, kaj verjameš,« je dedek rekel Ernestu. »Dober fant si. Lahko vzameš vročo vodo kot tvoj oči.« Dedek je Ernestu iz grelca v skodelico nalil vodo.

Ernesto je naredil požirek. Čutil je srečo, ker se je odločil za to, kar je prav.

Ernesto je pri kosilu jedel svojo najljubšo hrano. Babica je pripravila *nasi goreng*, jed z rižem, jajci, mesom in zelenjavo. Bilo je tako slastno. In Ernestu je bilo všeč, ker se je med jedjo pogovarjal z babico in dedkom.

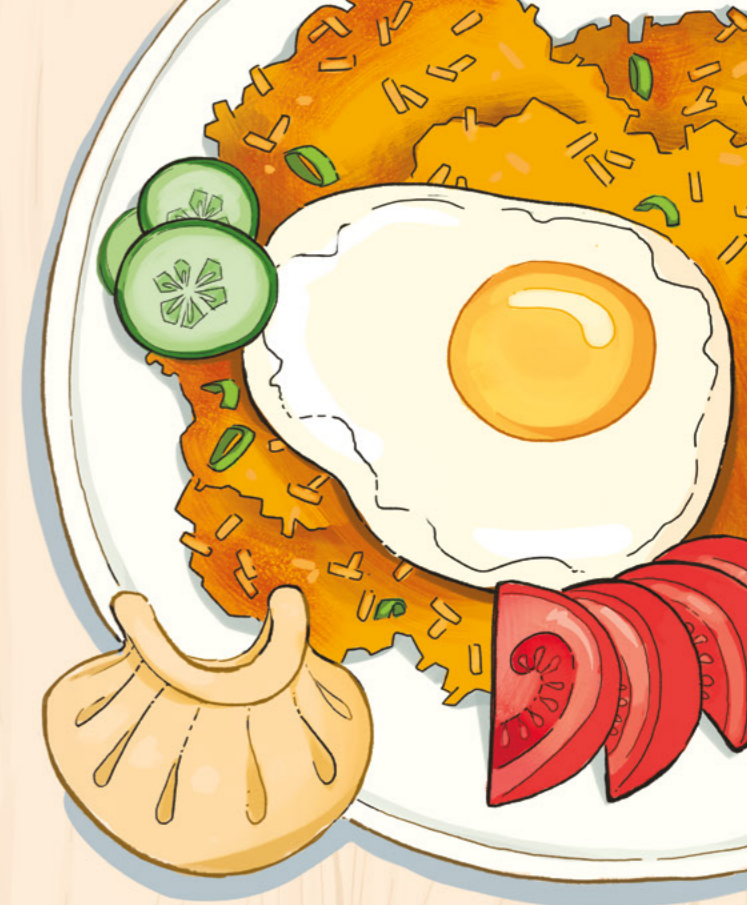
Popoldan se je vsa družina igrala skrivalnice. Igrala sta se celo dedek in babica!

»Vidim te za drevesom, Ernesto!« je zaklical oči in stekel k njemu. Ernesto se je smejal, ko se mu je skušal izmuzniti. Igranje z družino je bilo zabavno.

Tisti večer so se vsi usedli okrog dedka, ko je povedal nekaj zgodb. Ko je dedek končal, se je Ernesto spomnil, da niso brali svetih spisov.

Ernesto je hotel povedati, kaj se je naučil v Osnovni.

Ernesto je skočil pokonci. »Tako bom nazaj.« Stekel je po svojo Mormonovo knjigo. Ko se je vrnil, je vprašal: »Ali lahko beremo?«

»Vesel sem, da si se spomnil.« Mama je vzela knjigo od Ernesta in odprla pri svojem najljubšem verzu. Prebrala ga je na glas. Potem so vsi poklekli.

»Ali bi molila z nami?« je Ernesto vprašal stare starše.

»Da, to bi bilo lepo,« je rekla babica. Pokleknila je k dedku.

Očka je izrekel molitev. Nebeškemu Očetu se je zahvalil, da so čas preživel v družinskem krogu.

Dedek je po molitvi objel Ernesta. »Dobro je, da tvoja družina moli,« je rekel. »Vesel sem, da si želiš biti blizu Bogu. Tvoji družini bo to pomagalo, da bo ostala močna.«

Ernesto je občutil toplino in ljubezen. Rad je govoril o svojih prepričanjih – o nečem, kar mu je bilo všeč – babici in dedku – ljudem, ki jih je imel rad. ●